

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Walumpu't Anim

Ang Pangako ng Panium: Pangwakas na Pagpapatatakan at Kapahayagan ng Sigaw sa Hatinggabi

Jeff Pippenger
2024-04-16

Sa Panium, na siyang Caesarea Filipi, na nasa mga talatang labintatlo hanggang labinlima ng ikalabing-isang kabanata ng aklat ni Daniel, na siyang kasaysayan kung saan tinutupad ng mga sungay na Republikano at Protestante ang hiwaga ng pagiging ikawalo na kabilang sa pito, na siyang kasaysayan kung saan ang Tatak ng Diyos ay magpakailanmang inilagda sa isang daan at apatnapu't apat na libo, at na siyang kasaysayan ng pagdating ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, nagbigay si Cristo ng isang pangako sa Kanyang bayan sa mga huling araw.

At sinasabi ko rin sa iyo, na ikaw ay Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko ang aking Iglesia; at ang mga tarangkahan ng impiyerno ay hindi mananaig laban sa kaniya. At ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit: at anumang iyong talian sa lupa ay tatalian sa langit; at anumang iyong kalagan sa lupa ay kakalagan sa langit. Mateo 16:18, 19.

Ang kapanahunan ng pagtatatakan, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, nang ibinagsak ang mga matatayog na gusali ng Lungsod ng New York, na magwawakas sa nalalapit na batas sa Linggo, ay itinakda ng Alpha at Omega. Ang mismong huling bahagi ng kapanahunang ito ay inuulit ang mismong unang bahagi nito. Noong Setyembre 11, 2001, inakay ng Panginoon ang Kanyang bayan pabalik sa mga dating landas, kung saan, kasama ng iba pang mga katotohanan, kanilang natuklasan ang “pitong panahon,” gaya ng nasumpungan noong mga araw ni Haring Josias. At noo’y nagsimula ang pagwisik ng huling ulan, at nagsimula ang isang proseso ng pagsubok na nagbunga ng pagkakahiwalay ng dalawang uri ng mga sumasamba.

Sa katuparan ng Habakuk kabanata ikalawa, natuklasan ang dalawang sagradong tsart at naging sagisag ng nasabing makasaysayang yugto. Kasinghalaga rin, nagsimula ang “pagtatalo” ng Habakuk kabanata ikalawa, sa pagitan ng metodolohiya ng “line upon line,” na siyang metodolohiya ng Huling Ulan, at ng metodolohiya ng apostatang Protestantismo na unti-unting tinanggap ng Adbentismo magmula sa paghihimagsik ng 1863.

Ipinangako ni Jesus na ibibigay Niya sa Kanyang bayan sa mga huling araw ang “mga susi ng kaharian,” at sa gayon, tumutukoy Siya sa wastong biblikal na metodolohiya na naglalaman ng mga kinakailangang propetikong susi upang kilalanin, itatag, at ipahayag ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi at ng Malakas na Sigaw.

Yaong mga may pakikipagniig sa Diyos ay lumalakad sa liwanag ng Araw ng Katuwiran. Hindi nila nilalapastangan ang kanilang Manunubos sa pamamagitan ng pagpapasama ng kanilang lakad sa harap ng Diyos. Ang makalangit na liwanag ay tumatanglaw sa kanila.

Habang sila'y lumalapit sa pagwawakas ng kasaysayan ng mundong ito, lubhang lumalago ang kanilang kaalaman tungkol kay Cristo at sa mga propesiyang tumutukoy sa Kanya. Sila ay may walang hanggang halaga sa paningin ng Diyos; sapagkat sila'y kaisa ng Kanyang Anak. Sa kanila, ang salita ng Diyos ay may walang kapantay na kariktan at kagandahan. Nakikita nila ang kahalagahan nito. Nalalahad sa kanila ang katotohanan. Ang doktrina ng pagkakatawang-tao ay nababalot ng banayad na ningning. Nakikita nila na ang Kasulatan ang susi na nagbubukas sa lahat ng hiwaga at lumulutas sa lahat ng suliranin. Yaong mga tumangging tumanggap ng liwanag at lumakad sa liwanag ay hindi makauunawa sa hiwaga ng kabanalan, ngunit yaong mga hindi nag-aatubiling pasanin ang krus at sumunod kay Jesus ay makakakita ng liwanag sa liwanag ng Diyos. The Southern Watchman, Abril 4, 1905.

Yaong kinakatawan ni Pedro, ang isang daan at apatnapu't apat na libo, ay ang mga tumatanggap sa mensahe sa Laodicea na dumating noong Setyembre 11, 2001, na ngayo'y inuulit mula noong Hulyo 2023. Ang mensahe sa Laodicea na dumating noong 1856 ay ang nadagdagang kaalaman hinggil sa 'pitong panahon,' at kapag pinagtipon ni Cristo ang mga patay na buto, at pagkaraan ay binibigyang-buhay ang mga ito, sila ay lumilipat mula sa kilusan ng ikatlong anghel sa Laodicea tungo sa kilusan ng Filadelfia ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang paglilipat na iyon ay isinasakatuparan sa pamamagitan ng Salita ni Cristo, sapagkat sila ay pinapabanal ng Kanyang Salita, at ang Kanyang Salita ay 'katotohanan,' at ang Kanyang Salita ang 'susi' na nagbubukas ng Kanyang Salita.

At sa anghel ng iglesia sa Filadelfia ay isulat: Ganito ang sabi niya na banal at totoo, na may hawak ng susi ni David, na nagbubukas at walang makapagsasara, at nagsasara at walang makapagbubukas: Nalalaman ko ang iyong mga gawa: narito, inilagay ko sa harap mo ang isang bukas na pintuan, at walang makapagsasara nito; sapagkat may kaunti kang lakas, at iningatan mo ang aking salita, at hindi mo ikinaila ang aking pangalan. Apocalipsis 3:7-8.

Ang metodolohiya ng “line upon line” ang susi na ipinangako ni Cristo sa Kanyang bayan sa mga huling araw sa labanan sa “mga pintuang-bayan.” Ang “pintuang-bayan” ay isang iglesia.

At si Jacob ay nagising mula sa kaniyang pagkakatulog, at sinabi niya, Tunay na ang Panginoon ay nasa dakong ito; at hindi ko nalalaman. At siya'y natakot, at nagsabi, Kay nakapangilabot ang dakong ito! Ito'y walang iba kundi ang bahay ng Diyos, at ito ang pintuan ng langit. Genesis 28:16, 17.

Ang labanan sa mga pintuang-bayan ay kumakatawan sa mga panrelihiyong tunggalian na nagaganap sa pagitan ng katotohanan at kamalian, at ang kamalian ng relihiyon ng Gresya ay ang pintuan ng impiyerno, at ang relihiyon ng tumalikod na Laodiceang Adventismo ay isa ring pintuan. Ang pintuan ng Laodiceang Adventismo ay kumakatawan sa dako kung saan natutupad ang pagtatalo ni Habakkuk.

Sa araw na yaon ang Panginoon ng mga hukbo ay magiging isang putong ng kaluwalhatian, at isang diadema ng kariktan, sa nalabi ng kaniyang bayan; at isang espiritu ng kahatulan sa nakaupo sa paghahatol, at kalakasan sa kanila na nagbabalik ng pagbabaka hanggang sa pintuang-bayan. Ngunit sila man ay naligaw dahil sa alak, at dahil sa matapang na inumin ay napariwara; ang pari at ang propeta ay naligaw dahil sa matapang na inumin, nilamon sila ng

alak, lumihis sila dahil sa matapang na inumin; nagkakamali sila sa pangitain, natitod sila sa kahatulan. Sapagkat ang lahat ng dulang ay puno ng suka at karumihan, anupa't walang dakong malinis. Sino ang kaniyang tuturuan ng kaalaman? at sino ang kaniyang pakaunawain sa doktrina? yaong inawat sa gatas, at inalis sa suso. Sapagkat utos sa utos, utos sa utos; alituntunin sa alituntunin, alituntunin sa alituntunin; dito kaunti, at doon kaunti. Sapagkat sa pautal-utal na mga labi at sa ibang wika ay magsasalita siya sa bayang ito. Sa kanila'y sinabi niya, Ito ang kapahingahang sa pamamagitan nito ay inyong pagpapahingahin ang napapagal; at ito ang kaginhawahan: gayunma'y ayaw nilang makinig. Ngunit ang salita ng Panginoon ay naging sa kanila: utos sa utos, utos sa utos; alituntunin sa alituntunin, alituntunin sa alituntunin; dito kaunti, at doon kaunti; upang sila'y pumaroon, at malaglag na patalikod, at mabali, at masilo, at madakip. Kaya't pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga manunuya na namumuno sa bayang ito na nasa Jerusalem. Isaias 28:5-14

Ang mga susi ng kaharian ay ang mga salita ng Kasulatan, na ipinagkakaloob ng Salita sa bayan ng Diyos sa mga huling araw.

May mga katotohanan sa Salita na, gaya ng mga ugat ng mahalagang mineral, ay nakatago sa ilalim ng ibabaw. Ang nakatagong kayamanan ay natutuklasan habang ito'y hinahanap, gaya ng isang minerong naghahanap ng ginto at pilak. Ang katibayan ng katotohanan ng Salita ng Diyos ay nasa mismong Salita. Ang Banal na Kasulatan ang susi na nagbubukas sa Banal na Kasulatan. Ang malalim na kahulugan ng mga katotohanan ng Salita ng Diyos ay inilalahad sa ating mga isip ng Kanyang Espiritu.

"Ang Biblia ang dakilang aklat-aralin para sa mga mag-aaral sa ating mga paaralan. Itinuturo nito ang buong kalooban ng Diyos hinggil sa mga anak na lalaki at babae ni Adan. Ito ang pamantayan ng buhay, na nagtuturo sa atin ng pagkataong dapat nating ihubog para sa buhay na darating. Hindi natin kailangan ang malabong liwanag ng tradisyon upang maunawaan ang mga Kasulatan. Gayon din, para bang kailanganin pa ng araw sa katanghaliang-tapat ang kumikislap na liwanag ng mga sulo sa daigdig upang madagdagan ang kaningningan nito. Hindi kailangan ang mga pananalita ng pari at ng ministro upang iligtas ang mga tao mula sa kamalian. Ang mga sumasangguni sa banal na Orakulo ay magkakaroon ng liwanag. Sa Biblia, ang bawat tungkulin ay inilalantad nang malinaw. Bawat aral na ibinigay ay madaling maunawaan. Bawat aral ay naglalahad sa atin ng Ama at ng Anak. Ang salita ay may kakayahang gawing marunong ang lahat tungo sa kaligtasan. Sa salita ay hayagang inihahayag ang agham ng kaligtasan. Siyasatin ninyo ang mga Kasulatan, sapagkat ang mga iyon ang tinig ng Diyos na nagsasalita sa kaluluwa." Testimonies, tomo 8, 157.

Ang mga susi na ipinagkaloob ni Cristo sa Simbahan ng mga huling araw ay may gayunding kapangyarihan gaya noong ang mga iyon ay ipinagkaloob kay Pedro.

Naipahayag na ni Pedro ang katotohanang siyang saligan ng pananampalataya ng Iglesia, at pinarangalan siya ngayon ni Jesus bilang kinatawan ng buong katawan ng mga mananampalataya. Sinabi niya, 'Ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit: at anumang talian mo sa lupa ay tatalian sa langit: at anumang kalagan mo sa lupa ay kakalagan sa langit.'

'Ang mga susi ng kaharian ng langit' ay ang mga salita ni Cristo. Ang lahat ng mga salita ng Banal na Kasulatan ay Kaniya, at nasasaklaw dito. Ang mga salitang ito ay may kapangyarihang magbukas at magsara ng langit. Ipinahahayag nila ang mga kundisyong pinagbabatayan ng pagtanggap o pagtakwil sa mga tao. Kaya't ang gawain ng mga nangangaral ng salita ng Diyos ay isang samyo ng buhay tungo sa buhay, o ng kamatayan tungo sa kamatayan. Ang kanilang misyon ay may bigat ng walang hanggang mga kahihinatnan. *The Desire of Ages*, 413.

Ang kapangyarihang nahahayag sa pamamagitan ng Kaniyang mga salita, kapag inilagay sa mga kamay ng mga tao, ay nakabatay sa mga simulain na tinukoy sa Kaniyang salita. Ang pinakasimple marahil, at marahil ang pinakamalalim, ay na ang katotohanan ay naitatag batay sa patotoo ng dalawa.

Isa pang mabigat na kasamaan na sumibol sa iglesia ay yaong ang mga kapatid ay nagdadala ng usapin sa hukuman laban sa isa't isa. Saganang paglalaan ang ginawa para sa paglutas ng mga suliranin sa hanay ng mga mananampalataya. Si Cristo Mismo ay nagbigay ng maliwanag na tagubilin kung paano dapat isaayos ang mga gayong usapin. "Kung ang iyong kapatid ay magkasala laban sa iyo," ang ipinayo ng Tagapagligtas, "pumaroon ka at sa pagitan ninyong dalawa lamang ay ipahayag mo sa kanya ang kanyang kasalanan; at kung pakikinggan ka niya, naibalik mo ang iyong kapatid. Ngunit kung hindi ka niya pakikinggan, magsama ka ng isa o dalawa pa, upang sa bibig ng dalawa o tatlong saksi ay mapagtibay ang bawat salita. At kung pabayaang niyang pakikinggan sila, sabihin mo ito sa iglesia; ngunit kung pabayaang niyang pakikinggan ang iglesia, ipalagay mo siya na gaya ng isang hentil at isang maniningil ng buwis. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, anuman ang inyong talian sa lupa ay tatalian sa langit; at anuman ang inyong kalagan sa lupa ay kakalagan sa langit." *Matthew 18:15-18. Acts of the Apostles*, 304.

May hindi bababa sa tatlong heograpikal na saksi hinggil sa panahong tinatakan ang isandaan at apatnapu't apat na libo sa Sigaw sa Hatinggabi. Sa pag-alala sa katotohanang sa sigaw sa hatinggabi, huli na upang magkamit ng langis, natutuklasan natin ang heograpikal na patotoo ng Exeter camp meeting na nagbibigay ng isang paglalarawan ng puntong kung saan tinatakan ang bayan ng Diyos sa mga huling araw, at natatagpuan natin ang katotohanang iyon na kinakatawan ng heograpiya ng Caesarea Philippi, at gayundin ng patotoo ng labanan sa Panium, sa mga talata labing-tatlo hanggang labing-lima ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel. Marahil ay may kaunting pagkalahis ang pagtukoy sa tatlong saksing ito bilang heograpikal, ngunit ginagamit ko ang terminong iyon sapagkat ang heograpiya ay tiyak na bahagi ng kaligiran sa Exeter at Caesarea Philippi. Inilalagay ni Jesus si Pedro sa loob ng propetikong heograpiya na kinasusumpungan ng isandaan at apatnapu't apat na libo sa mga huling araw. Pagkatapos ay nagbibigay Siya ng isang utos.

At ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit; at anumang iyong talian sa lupa ay tatalian sa langit; at anumang iyong kalagan sa lupa ay kakalagan sa langit. Pagkatapos ay mahigpit niyang inutusan ang kaniyang mga alagad na huwag nilang sabihin kaninuman na siya si Jesus, ang Cristo. Mula noon ay pinasimulang ipahayag ni Jesus sa kaniyang mga alagad na kinakailangan niyang pumaroon sa Jerusalem, at magtiis ng maraming bagay mula

sa mga matatanda at sa mga punong-saserdote at sa mga eskriba, at patayin, at muling mabuhay sa ikatlong araw. Nang magkagayo'y dinala siya ni Pedro sa isang tabi at sinimulang sawayin siya, na sinasabi, "Malayo nawa ito sa iyo, Panginoon; hindi ito mangyayari sa iyo." Ngunit humarap siya at sinabi kay Pedro, "Lumagay ka sa likuran ko, Satanas; ikaw ay katitisan sa akin; sapagkat hindi mo isinasaisip ang mga bagay na ukol sa Diyos, kundi ang mga ukol sa mga tao." Mateo 16:19-23.

Ang salitang "Exeter" ay pangalan ng isang lungsod sa Devon, Inglatera. Masusunod ang etimolohiya nito pabalik sa Matandang Ingles, kung saan ito ay kilala bilang "Exanceaster" o "Execestre." Pinaniniwalaang nagmula ang pangalang ito sa mga salitang Matandang Ingles na "Exe" (na tumutukoy sa Ilog Exe, kung saan nakatayo ang lungsod) at "ceaster" (na nangangahulugang "kutang Romano" o "napapaderang lungsod"). Samakatuwid, ang "Exeter" ay nangangahulugang alinman sa "ang kuta sa Ilog Exe" o "ang napapaderang lungsod sa tabi ng Ilog Exe." Ang heograpiyang kaugnay sa pagdating at katuparan ng Midnight Cry sa kasaysayang Millerite ay tumutukoy sa isang pook na may tubig, na kumakatawan sa pagbubuhos ng Banal na Espiritu, at sa isang punto kung saan ibinabangon ng Diyos ang isang hukbo upang ipahayag ang mensahe sa sanlibutan, na, ayon sa ipinabatid sa atin ni Kapatid na White, ay rumagasa na gaya ng isang "tidal wave." Ang daluyong ay hindi basta tubig-ilog; ito ay tubig na higit na makapangyarihan.

Ang kasaysayan ng mga Milerita ay ang katuparan ng talinghaga ng sampung dalaga, at kapag ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay dinala sa katapusan ng panahon ng pagtatatak, uulitin nila ang mga palatandaan sa daan na tinukoy sa pasimula ng panahon ng pagtatatak, gayundin ang kasaysayan ng pulong-kampo sa Exeter. Isang anghel ang bababa na may mensaheng pansubok na kinakailangang kainin. Ang mensaheng iyon ay magdadala tungo sa mga saligan, at haharapin nito ang dalawang uri sa "pitong panahon" ng Levitico dalawampu't anim. Kasama rito ang Pagpapahayag ni Jesucristo, na inilarawan ni Pedro bilang isang pagtanggap na si Jesus ay pinahiran bilang ang Cristo, nang ang banal na sagisag ay bumaba sa anyo ng isang kalapati, na sumasagisag sa Setyembre 11, 2001. Kasama rin dito ang pagkaunawa na si Jesus ay ang banal na Anak ng Diyos, at na, sa pag-ako ni Jesus ng laman ng nahulog na sangkatauhan sa Kaniyang pagka-Diyos, Siya rin ay ang Anak ng tao.

Ang mga katotohanang ito ay magbubunga ng dalawang uri ng mga mananamba, gaya ng nangyari pagkaraan ng 11 Setyembre 2001. Ang dalawang uri ay kinatawan sa camp meeting sa Exeter, sapagkat sa camp meeting na iyon ay may isang toldang itinayo ng isang pangkat mula sa Watertown na tumanggi sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na iniharap sa pamamagitan ni Samuel Snow. Nagdaos sila ng mga huwad na pagpupulong na napakaingay at labis na makadamdamin, anupa't ang mga pinuno ng mga pagpupulong ni Snow ay lumapit sa kanila at sinabihan silang tumahimik. Sa camp meeting ay nahayag ang dalawang uri, at kapwa nag-angking may kaugnayan sa tubig, subalit ang isa ay huwad at kumakatawan sa mga mangmang na walang langis. Ang pangkat sa tolda sa Exeter ay ang hukbo na siya ring lungsod, na siya ring kuta, sapagkat sila'y sumasagisag sa binanggit ni Ezekiel na mga patay na tuyong buto na ibinabangon bilang isang makapangyarihang hukbo sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi.

Sa kasaysayang kung saan nahayag ang dalawang uring iyon, si Pedro ang kumatawan sa kapwa uri. Ang kanyang pagpapahayag na kumilala kay Jesus bilang ang Cristo at Anak ng Diyos ay bunga ng inspirasyon ng Espiritu Santo, sapagkat hayagang sinabi sa kanya ni Cristo, “Ang laman at dugo ay hindi naghayag nito sa iyo, kundi ang aking Ama na nasa langit.” At nang ipinaalam ni Jesus sa mga alagad ang tungkol sa krus, si Pedro, na sa sandaling iyon ay wala sa ilalim ng impluwensya ng Espiritu Santo, ay isinantabi si Cristo at sinimulang sawayin Siya, na sinabi, “Malayo nawa ito sa iyo, Panginoon; hindi ito mangyayari sa iyo.” Ngunit Siya ay bumaling at sinabi kay Pedro, “Lumagay ka sa likuran ko, Satanas; ikaw ay katitisan sa akin; sapagkat hindi mo iniisip ang mga bagay na ukol sa Diyos, kundi ang mga bagay na ukol sa mga tao.”

Ang bugso ng damdamin ni Pedro ay tumugma sa masidhing pagsamba na nagaganap sa tolda sa Watertown nang ipinangangaral ni Samuel Snow ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Sa antas na iyon, kinakatawan ni Pedro ang mga kandidato na mapabilang sa isang daan at apatnapu’t apat na libo. Ang mga kandidatong iyon ay kumakatawan sa isang uri na may langis, na siyang Banal na Espiritu, at ito ang mensahe at ito ang karakter; ang kabilang uri ay walang langis. Sa Cesarea Filipos, sinimulang ilahad ni Cristo “na kinakailangang pumaroon siya sa Jerusalem, at magbata ng maraming bagay mula sa mga matanda at sa mga punong saserdote at mga eskriba, at siya’y patayin, at muling mabuhay sa ikatlong araw.”

Ang pagkadismaya ng mga alagad nang ang mga pangyayaring iyon ay tunay na natupad sa krus ay ang kasaysayang ginagamit ni Sister White upang ilarawan ang pagkadismaya noong Oktubre 22, 1844, at ang pagkadismaya ng mga Hebreo sa pagtawid sa Dagat na Pula, na papalapit na ang hukbo ni Paraon at naroon sa kanilang harapan ang mga tubig ng dagat. Lahat ng mga patotoong iyon ay nagtuturo sa nalalapit na batas ng Linggo, at ang pahayag ng mga talata 13 hanggang 15 ng Daniel kabanata 11 ay nagkakaloob ng patotoo ukol sa mga pangyayaring humahantong sa nasabing batas ng Linggo. Sa gayon, kinakatawan din nila ang “bahagi ng hulang ni Daniel na may kinalaman sa mga huling araw.”

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang maingat na pag-aaral ng mga tipo at antitipo ay humantong sa pagkakatanto na ang pagpapapako sa krus ni Cristo ay naganap mismo sa araw, sa taunang siklo ng mga seremonyang ibinigay sa Israel, kung kailan kinakatay ang kordero ng Paskua. Hindi ba’t ang paglilinis ng santuwaryo—na inilarawan bilang tipo sa Araw ng Pagbabayad-sala, na pumapatak sa ikasampung araw ng ikapitong buwan—ay gayundin namang magaganap sa mismong araw sa taon na ipinagdiriwang sa tipo? (tingnan *The Great Controversy*, 399). Ito, ayon sa tunay na Mosaikong pagbibilang ng panahon, ay Oktubre 22. Noong unang bahagi ng Agosto, 1844, sa isang camp meeting sa Exeter, New Hampshire, ipinakilala ang pananaw na ito at ito’y tinanggap bilang petsa ng katuparan ng hula ng 2300 araw. Ang talinghaga ng sampung dalaga sa Mateo 25:1-13 ay nagkaroon ng natatanging kabuluhan—ang pagtatagal ng lalaking ikakasal, ang paghihintay at pag-idlip ng mga naghihintay sa kasalan, ang sigaw sa hatinggabi, ang pagsasara ng pinto, at iba pa. Ang mensaheng darating si Cristo sa Oktubre 22 ay nakilala bilang “sigaw sa hatinggabi.” “Ang ‘sigaw sa hatinggabi,’” sulat ni Ellen White, “ay ipinahayag ng libu-libong mananampalataya.” Idinagdag niya:

'Gaya ng isang daluyong, rumagasa sa lupain ang [kilusang ikapitong-buwan]. Mula sa lungsod tungo sa lungsod, mula sa nayon tungo sa nayon, at hanggang sa mga liblib na pook sa kanayunan ito'y umabot, hanggang sa lubos na napukaw ang naghihintay na bayan ng Diyos.-The Great Controversy, 400.'

Ang kabilisan ng paglaganap ng mensahe ay inilarawan ng mga manunulat na sinipi ni L. E. Froom:

'Nagsanay si Bates ng tala na ang mensahe ng Exeter ay 'lumipad, wari'y nasa mga pakpak ng hangin.' Ang mga lalaki at mga babae ay nagmamadaling naglakbay sa daangbakal at sa tubig, sa karwahe at sa kabayo, may mga bigkis ng mga aklat at mga lathalain, na ipinamamahagi nila 'kasing-sagana ng mga dahon sa taglagas.' Sinabi ni White, 'Ang gawaing nasa harap natin ay lumipad sa bawat panig ng malawak na larangang iyon, patunugin ang hudyat, at gisingin ang mga natutulog.' At idinagdag ni Wellcome na ang kilusan ay sumilakbo gaya ng tubig na pinalaya mula sa isang presa. Ang mga bukiring may hinog na butil ay naiwan na nakatayong hindi naani, at ang mga patatas na ganap ang gulang ay naiwan na hindi nahukay sa lupa. Malapit na ang pagparito ng Panginoon. Wala nang panahon ngayon para sa gayong makalupang mga bagay.-Ang Propetikong Pananampalataya ng Ating mga Ama, Tomo IV, p. 816.

Bilang isang saksing nakakita at kalahok sa kilusan, inilarawan ni Ellen White ang katangian ng gawaing mabilis na bumibilis:

'Nakita ng mga mananampalataya na nawaksi ang kanilang pagdududa at pagkalito, at ang pag-asa at tapang ay nagpasigla sa kanilang mga puso. Ang gawaing ito ay malaya sa mga sukduulang laging nahahayag kapag may makataong kasiglahan na wala ang nakapangangasiwang impluwensiya ng Salita at ng Espiritu ng Diyos.... Taglay nito ang mga katangiang tanda ng gawa ng Diyos sa bawat kapanahunan. Kaunti lamang ang ekstatikong kagalakan, kundi sa halip ay malalim na pagsiyasat ng puso, pag-amin ng kasalanan, at pagtalikod sa sanlibutan. Ang paghahanda upang salubungin ang Panginoon ang naging pasanin ng mga espiritong nagdurusa....

'Sa lahat ng mga dakilang kilusang panrelihiyon mula pa noong mga araw ng mga apostol, wala ni isa ang higit na naging malaya sa kapintasan ng tao at sa mga lalang ni Satanas kaysa sa kilusang naganap noong taglagas ng 1844. Maging ngayon, makalipas ang maraming taon [1888], ang lahat ng nakibahagi sa kilusang iyon at nanatiling matatag sa saligan ng katotohanan ay patuloy na nakadarama ng banal na impluwensiya ng pinagpalang gawaing yaon at nagpapatotoo na yaon ay mula sa Diyos.-Ibid., 400, 401.'

Sa kabila ng mga katunayan ng isang gawaing lumalaganap sa buong lupain at humihikayat ng libo-libo na makibahagi sa pagkakapatiran ng Ikalawang Pagparito, at ng humigit-kumulang dalawang daang mga ministro mula sa iba't ibang iglesia na nagkaisa sa pagpapalaganap ng mensahe, [Tingnan si C. M. Maxwell, Tell it to the world, pp. 19, 20.] itinakwil ito ng mga Protestanteng iglesia, bilang kabuuan, at ginamit ang lahat ng paraang nasa kanilang kapangyarihan upang hadlangan ang paglaganap ng paniniwala sa malapit nang pagparito ni Cristo. Walang sinumang nangahas na banggitin sa isang pagsamba sa iglesia ang pag-asang

malapit na ang pagparito ni Jesus, ngunit para sa mga naghihintay sa pangyayaring iyon, lubhang iba ang kalagayan.

Inilarawan ni Ellen White kung paano iyon:

'Bawat sandali ay tila napakahalaga at may sukdulang kabuluhan para sa akin. Naramdaman ko na kami'y gumaganap ng gawaing para sa kawalang-hanggan, at na ang mga pabaya at walang malasakit ay nasa sukdulang kapahamakan. Hindi malabo ang aking pananampalataya, at inangkin ko para sa aking sarili ang mahahalagang pangako ni Jesus....

'Sa masusing pagsisiyasat ng mga puso at mapagpakumbabang pag-amin, na may taimtim na pananalangin, umabot kami sa panahon ng paghihintay. Tuwing umaga ay nadama naming ang una naming tungkulin ay matiyak ang katibayan na ang aming mga buhay ay matuwid sa paningin ng Diyos. Nabatid namin na kung hindi kami sumusulong sa kabanalan, tiyak kaming uurong. Lumago ang aming pagmamalasakit sa isa't isa; nanalangin kami nang marami kasama ang isa't isa at para sa isa't isa.

"Nagtipon kami sa mga taniman ng prutas at kakahuyan upang makipagniig sa Diyos at idulog sa Kanya ang aming mga kahilingan, na mas malinaw naming nararanasan ang Kanyang presensya kapag napalilibutan kami ng mga gawa ng Kanyang kamay sa kalikasan. Higit na kailangan sa amin ang mga kagalakan ng kaligtasan kaysa sa aming pagkain at inumin. Kung may mga ulap na naglilim sa aming isipan, hindi kami nangahas na magpahinga ni matulog hanggang sa mapalis ang mga iyon ng kabatirang kami'y tinanggap ng Panginoon.-Life Sketches of James White and Ellen G. White (1880), 188, 189." Arthur White, The Ellen White Biography, volume 1, 51, 52.